

การวิเคราะห์และสรุปผลการศึกษา

ในการศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาประวัติชีวิตของชายแปลงเพศ ซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับตัวของชายแปลงเพศเอง โดยใช้ แนวคิดการปฏิสังสรรค์สัญลักษณ์ ทฤษฎีการประทับตรา แนวคิดเรื่องการพัฒนาเอกลักษณ์และโลกทัศน์ ว่าพวกเขามีพฤติกรรมการแสดงออกทางความคิดและการกระทำอย่างไร มีการให้ความหมายแก่ตนเอง โลกทัศน์และกระบวนการพัฒนาเอกลักษณ์อย่างไร ก่อนจะตัดสินใจแปลงเพศ ซึ่งในส่วนของ การให้ความหมายแก่ตนเองของชายแปลงเพศ จะเป็นการศึกษาโลกทัศน์ของพวกเขานในการตีความ และนิยามตนเอง จากการปฏิสังสรรค์กับคนรอบตัว และในการกระบวนการพัฒนามีขั้นตอนสำคัญใดที่ทำให้พวกเขาเกิดการประทับตราตนเองว่าเป็นชายรักร่วมเพศที่ต้องการแปลงเพศ หรือที่รู้จักกันดีในนามของ “กะเทย”

โลกทัศน์และการปฏิสังสรรค์สัญลักษณ์

การอภิปรายในหัวข้อนี้จะใช้แนวคิดเรื่องโลกทัศน์และการปฏิสังสรรค์สัญลักษณ์มาอธิบายพร้อมกัน เพราะมีความสัมพันธ์กันที่จะช่วยให้เข้าใจความคิด ทักษะคติ ในการยอมรับนิยามตนเองว่าเป็นชายรักร่วมเพศที่ต้องการแปลงเพศ โดยแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ เรื่องการให้ความหมายแก่ตนเอง และโลกทัศน์ของชายแปลงเพศ

การให้ความหมายแก่ตนเอง

การที่บุคคลใดบุคคลหนึ่งยอมรับกับตนเองว่า เขาคือ ผู้หญิง หรือ ผู้ชาย จะต้องมาจากการเข้าใจที่พวกเขา มีต่อการให้ความหมายของการเป็นเพศหญิง หรือเพศชาย ที่สืบเนื่องมาจากการเรียนรู้โดยการปฏิสังสรรค์กับคนที่อยู่รอบตัวและคนอื่นๆในสังคม โดยปกติแล้วการรับรู้ในความเป็นเพศชาย เพศหญิง จะรับรู้ว่าเป็นลักษณะทางเพศที่ได้มาแต่กำเนิด ส่วนการเรียนรู้ว่าการมีเอกลักษณ์ทางเพศชาย หรือเอกลักษณ์ทางเพศหญิงเป็นอย่างไรนั้น จะเรียนรู้โดยการได้รับการอบรมสั่งสอนจากครอบครัว หรือจากการติดต่อสื่อสารกับคนอื่น ทั้งด้านร่างกาย การกระทำ

และทำพูด ทำให้มีการรับรู้ว่าคุณลักษณะการแสดงออกทางด้านพฤติกรรม บุคลิกท่าทางการแสดงออกทางการกระทำและจิตใจ อะไรบ้างที่จะเป็นไปได้สำหรับเพศนั้นๆ และอะไรบ้างที่เป็นไปไม่ได้และไม่ควรทำ เช่น เพศหญิงเป็นเพศที่ธรรมชาติสร้างให้เกิดมาเพื่อเป็นแม่ เป็นเพศที่อ่อนแอกว่าชาย มีบุคลิกลักษณะที่อ่อนโยน นุ่มนวล ซึ่งตรงกันข้ามกับเพศชาย สำหรับผู้ที่ไม่ยอมรับบทบาททางเพศของตนเองที่ได้รับมาจากกำเนิด แต่มาแสดงบทบาทของอีกเพศหนึ่ง จึงเป็นสิ่งที่ต้องทำความเข้าใจว่าพวกเขามีการมองตนเอง และให้ความหมายแก่ตนเองว่าอย่างไร

สำหรับชายแปลงเพศกลุ่มนี้พบว่าในช่วงวัยเด็กเล็ก พวกเขาจะยังไม่สามารถแยกแยะความแตกต่างระหว่างการกระทำของเด็กผู้ชายและเด็กผู้หญิงได้ จึงทำให้มีการเลียนแบบพฤติกรรมอย่างที่ตนเองพบเห็นจากคนรอบข้างที่อยู่ใกล้ชิด และเอาเป็นแบบอย่างโดยไม่ได้รู้ว่าสิ่งนั้นเป็นสิ่งที่เหมาะสมหรือไม่ พวกเขาจึงมีการแสดงออกในลักษณะที่เหมือนผู้หญิงตามแบบอย่าง ที่เห็นจากคนใกล้ชิด เช่น แม่และพี่สาว จนกระทั่งเมื่อพวกเขาอายุมากขึ้น มีการคบหาสมาคมกับเพื่อนทั้งผู้ชาย ผู้หญิง จึงได้มีการเรียนรู้จากบุคคลอื่นในสังคมที่พวกเขามีการปฏิสัมพันธ์ด้วย ว่าบทบาทของการเป็นเด็กผู้ชายและเด็กผู้หญิง ควรจะมีพฤติกรรมการแสดงออกอย่างไร

แอน : แอนมีเพื่อนเล่นเป็นลูกพี่ลูกน้องทั้งผู้ชายผู้หญิงตั้งแต่เด็ก แต่เมื่อแอนเข้าโรงเรียนแอนเริ่มให้ความสนใจที่จะเล่นกับเพื่อนผู้หญิงมากกว่าเพื่อนผู้ชาย และชอบเล่นตุ๊กตา เล่นขายของเหมือนเด็กผู้หญิง

บี : วัยเด็กบีอยู่กับพี่เลี้ยงตลอดไม่เคยเล่นกับเด็กผู้ชายเลย เป็นคนเรียบร้อยเมื่อเข้าโรงเรียนจึงคบหาสนิทสนมกับเพื่อนผู้หญิงมากกว่า

หลิง : ช่วงก่อนเข้าโรงเรียนหลิงอยู่กับแม่และพี่สาวเกือบตลอดเวลา เด็กๆชอบแต่งตัวเป็นผู้หญิงเหมือนพี่สาว ประถมเข้าโรงเรียนชายล้วนแต่คบกับกลุ่มเพื่อนที่เรียบร้อยคล้ายผู้หญิง

มุก : มุกในวัยเด็กมักจะทำอยู่กับแม่และพี่สาว ไม่สนิทกับพ่อ และด้วยความที่มุกมีหน้าตาคล้ายเด็กผู้หญิงจึงถูกแม่กับพี่สาวแต่งตัวให้เป็นเด็กผู้หญิง เมื่อเข้าโรงเรียนก็คลุกคลีกับกลุ่มเพื่อนผู้หญิงเป็นส่วนใหญ่

นัท : วัยเด็กนัทมีความใกล้ชิดกับย่า และยายมาก จึงทำให้มีกริยามารยาทเรียบร้อย และมีความสนใจไปในลักษณะของผู้หญิง ชอบเล่นกับเพื่อนผู้หญิง

จะเห็นว่าจากกรณีศึกษาทั้ง 5 ราย พบว่าทุกคนในวัยเด็กจะชอบเล่นกับเพื่อนผู้หญิง และเล่นของเล่นของเด็กผู้หญิงกันทุกคน จะมีกรณีของแอนเพียงกรณีเดียวที่มีเพื่อนเล่นเป็นผู้ชาย ตั้งแต่เด็ก แต่เมื่อได้คบหากับกลุ่มผู้หญิงและมีการแยกแยะความแตกต่างในการเล่นของกลุ่มเด็กผู้หญิงและเด็กผู้ชายแล้ว แอนก็ยังเลือกที่จะเล่นกับกลุ่มผู้หญิงมากกว่า ซึ่งแอนได้เล่าถึงช่วงนั้นให้ฟังว่า “ตอนเด็กๆ เล่นกับลูกพี่ลูกน้อง เล่นด้วยกันหมดทั้งผู้ชายผู้หญิง บ้านอยู่ใกล้กันเล่นด้วยกัน ตอนอยู่อนุบาลยังเล่นกับเพื่อนผู้ชายบ้าง แต่สนใจที่จะเล่นกับกลุ่มผู้หญิงมากกว่า เห็นเพื่อนผู้หญิงเล่นตุ๊กตาก็รู้สึกว่ามันสวยดีเลยเริ่มหันมาเล่นกับกลุ่มผู้หญิง แต่พอขึ้นชั้นประถมเพื่อนผู้ชายเริ่มจับกลุ่มเล่นกันแรง เล่นฟุตบอล เราไม่ชอบ ตั้งแต่นั้นไม่เล่นกับเพื่อนผู้ชายอีกเลย” และเพื่อความชัดเจนจะแบ่งการวิเคราะห์ช่วงวัยเด็กออกเป็น 3 ช่วง คือ ช่วงก่อนเข้าโรงเรียน ช่วงเรียนอนุบาล และช่วงเรียนชั้นประถม ซึ่งจะพบว่า

ช่วงวัยเด็กก่อนเข้าโรงเรียน จะมีกรณีของ แอน ที่มีเพื่อนเล่นเป็นลูกพี่ลูกน้องทั้งผู้หญิงและผู้ชายตั้งแต่เด็ก ต่างกับอีก 4 คนที่ไม่เคยเล่นกับเด็กผู้ชายเลยและเกือบจะถูกแหวะล้อด้วยผู้หญิง และของ ๆ ผู้หญิงตลอดเวลา

ช่วงเข้าโรงเรียนอนุบาล กรณีศึกษาทุกคนจะเริ่มได้มีการพบปะกับเด็กผู้ชายคนอื่น ๆ มากขึ้น แต่ด้วยความที่คุ้นเคยไปในลักษณะของผู้หญิงมากกว่า จึงทำให้เลือกที่จะคบกับเพื่อนผู้หญิง แม้แต่แอนเองซึ่งเป็นคนที่มีความคุ้นเคยกับผู้ชายอยู่แล้วบ้าง แต่ก็ยังชอบที่จะเล่นกับเพื่อนผู้หญิงมากกว่า เริ่มสนใจของเล่นของเด็กผู้หญิง เช่น ตุ๊กตา เล่นขาบของ

ช่วงเข้าโรงเรียนประถม ส่วนใหญ่จะเข้าโรงเรียนสหศึกษา และคบหาสมาคมกับกลุ่มเพื่อนผู้หญิงเป็นส่วนใหญ่ มีกรณีหลังเพียงคนเดียวที่เรียนในโรงเรียนชายล้วน แต่ในโรงเรียนหลังก็ยังคงมีพฤติกรรมที่เรียบร้อยกว่าเพื่อนผู้ชายคนอื่น หลังจึงได้จับกลุ่มกับเพื่อนที่มีพฤติกรรมเรียบร้อย และมีริยาท่าทาง ความชอบคล้ายผู้หญิงเหมือนตนเองเป็นส่วนใหญ่

จากการเรียนรู้ในโรงเรียนนี้เอง ที่ทำให้พวกเขาเริ่มมีความชัดเจนในความเป็นผู้ชายของตนเองมากขึ้นเริ่มมีความเข้าใจความแตกต่างในบทบาทของเด็กผู้ชายกับเด็กผู้หญิง และรับรู้แล้วว่าตนเองมีพฤติกรรมต่างจากเด็กผู้ชายคนอื่น ๆ ถึงแม้ว่าพวกเขาจะรู้แล้วว่าตนเองเป็นผู้ชาย แต่ก็ไม่ได้ทำให้พวกเขาเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเดิมของพวกเขาได้ เพราะในขณะที่พวกเขาได้มีการ

แสดงออกในพฤติกรรมที่เหมือนผู้หญิง เขาก็ไม่รู้สิว่าได้รับการต่อต้านว่าตนเองกระทำในสิ่งที่ไม่เหมาะสม เขาจึงยอมรับเอาแบบแผนพฤติกรรมเดิมที่พวกเขากระทำมาตั้งแต่เด็กไว้ต่อไป โดยเฉพาะในช่วงมัธยมซึ่งเป็นช่วงวัยรุ่นที่มักจะได้รับอิทธิพลทางพฤติกรรมจากเพื่อนได้ง่าย และพวกเขาก็ได้มีการคบหาสมาคมอย่างใกล้ชิดอยู่กับกลุ่มที่เป็นเหมือนกับพวกเขาเป็นประจำ

ดังนั้นจะเห็นว่า กรณีศึกษาทุกคนในช่วงเรียนมัธยมจะมีการคบหาสมาคมกับกลุ่มเพื่อนที่เป็นกะเทยอย่างสม่ำเสมอ และมีตัวแบบจากกะเทยรุ่นพี่ที่โรงเรียนซึ่งเป็นกลุ่มที่ดังและเด่นที่สุดในโรงเรียน เป็นที่รู้จักของทั้งเพื่อนผู้ชายและครูอาจารย์ทุกคนในโรงเรียน ในกลุ่มของชายแปลงเพศเองมีความคิดว่า รุ่นพี่กะเทยที่สวยเด่นเป็นคนที่น่าชื่นชม อยากเลียนแบบเพื่อให้ตัวเองสวยเด่นเหมือนอย่างรุ่นพี่บ้าง เพื่อจะได้รับความสนใจจากเพื่อนผู้ชายในโรงเรียน ดังนั้นการปฏิสังสรรค์กับคนในโรงเรียนจึงเป็นจุดที่ทำให้พวกเขารับรู้ และยอมรับเรื่องราวการเป็นกะเทยอย่างชัดเจน มีการแสดงออกอย่างมากทั้งทางด้านร่างกาย กริยา ท่าทางและคำพูด รวมทั้งบุคคลรอบข้างที่มีส่วนสนับสนุนให้พวกเขามีการแสดงออกอย่างนั้น ดังนั้นค่านิยมที่ชายแปลงเพศรับมาประทับตราตนเองนั้น จึงมาจากการเรียนรู้ผ่านการปฏิสังสรรค์กับคนรอบข้าง โดยเฉพาะจากคนใกล้ชิดที่มีการติดต่อสื่อสารกันทางตรงทั้งด้านคำพูด ภาษา ท่าทางและการแสดงออกทางด้านร่างกายเป็นประจำ และในขณะที่มีการปฏิสังสรรค์ระหว่างกันนี้เอง ที่ทำให้ชายแปลงเพศเลือกรับเอาสิ่งที่เหมาะสมกับตนเองมาไว้ และจะปฏิเสธสิ่งที่เห็นว่าไม่ถูกต้องไม่เหมาะสมกับตนเองออกไป ซึ่งการที่จะยอมรับต่อสิ่งใดได้นั้นต้องผ่านการปฏิสังสรรค์ซ้ำๆกันหลายครั้ง และสิ่งเหล่านี้เองที่ช่วยให้ผู้แสดงพฤติกรรมตีความหมายให้แก่ตนเองได้อย่างชัดเจน

จากการที่ผู้วิจัยได้พูดคุยสัมภาษณ์ มีกิจกรรมร่วมกับชายแปลงเพศและบุคคลใกล้ชิดของชายแปลงเพศกลุ่มนี้แล้ว พบว่าการให้นิยามความหมายของชายแปลงเพศ จะเป็นลักษณะการยอมรับตัวเองว่าเป็นกะเทยมาก ซึ่งชายแปลงเพศจะผ่านประสบการณ์ ในการเรียนรู้ถึงคำที่ใช้เรียกตัวเองว่า “กะเทย” หรือ “ตุ๊ด” มาตั้งแต่วัยเด็ก โดยถูกล้อเลียนจากเพื่อนๆร่วมชั้นเรียนและจากคนอื่นๆที่เขาปฏิสังสรรค์ด้วยในสังคม ทั้งนี้เป็นเพราะลักษณะการแสดงออกทางกายภาพภายนอก และพฤติกรรมที่เป็นแบบผู้หญิงของพวกเขา เช่น รูปร่าง คำพูดหรือกริยาท่าทาง ถึงแม้ว่าต่อมาเมื่อพวกเขาเป็นผู้ใหญ่ขึ้นได้รับการศึกษาสูงขึ้นและทราบความหมายของค่านิยมที่เกี่ยวกับชายรัก

ร่วมเพศทำอื่นๆอีก เช่น เกย์ โฮโมเซ็กซ์ชวล แต่ชายแปลงเพศกลุ่มนี้ก็ยังคงให้คำนิยามแก่ตนเองว่าตนเองเป็น “กะเทย” เพราะคำว่า “กะเทย” ในความรู้สึกของตนเองและคนทั่วไปคือ ผู้ชายที่รับเอาบทบาทของผู้หญิงมาแสดงออกต่อสังคมเช่น การมีพฤติกรรมและการแต่งตัวแบบผู้หญิง ซึ่งเป็นการแสดงบทบาทข้ามเพศ คำว่า “ตุ๊ด” มักจะเป็นคำใช้ล้อเลียนกะเทย จะครอบคลุมเฉพาะคนที่ทำตัวแสดงท่าทางว่าเป็นผู้หญิงแต่ยังไม่ถึงขั้นเปลี่ยนมาใส่กระโปรงจนเป็นปกตินิสัย ตุ๊ดจึงเป็นลักษณะผู้ชายกระตุงกระติง ส่วนคำว่า “เกย์” หรือ “โฮโมเซ็กซ์ชวล” มักจะถูกมองว่าเป็นชายรักร่วมเพศที่มีความเป็นผู้ชายอยู่มากเพียงแต่ชอบต่อคนเพศเดียวกันซึ่งเน้น ที่ให้ความสำคัญกับความสัมพันธ์ทางเพศระหว่างเพศเดียวกันมากกว่า ดังจะเห็นได้จากคำพูดของชายแปลงเพศบางคนว่า

“ชอบที่จะเรียกตัวเองว่ากะเทยมากกว่า รู้สึกเป็นตัวเรดี คำว่ากะเทยมันเหมือนกับเปลี่ยนเพศได้ ตุ๊ดคุณมันดัดจริตไปและส่วนใหญ่จะเป็นเด็ก ๆ เกย์นี่ยังไม่ใช่ใหญ่เลย ต้องแต่งแมนเป็นผู้ชาย แต่เราไม่ใช่เราต้องการเป็นผู้หญิง”

“ก็มีคนเรียกหลายๆแบบ บางคนก็เรียกกะเทยบางคนก็เรียกตุ๊ด แต่ว่าเราว่ากะเทยมันชดดี ตอนแรกๆเด็กๆจะมีคนเรียกตุ๊ดมากกว่า พอโตแล้วมีแต่คนเรียกกะเทย ยิ่งใส่กระโปรงแต่งหน้าตัวรู้สึกว่ามันใช่คำว่าตุ๊ดไม่ได้แล้ว ขนาดเราเวลาพูดถึงตัวเองยังบอกว่าตัวเองเป็นกะเทยเลย”

“คำว่ากะเทยเป็นคำโบราณเป็นคำที่มีความหมาย ตุ๊ดเป็นคำแสลงไม่ชอบ คุณกรดคำเหมือนที่พวกช่างกลชอบใช้เรียกกันเวลาเจอ ที่พูดว่าเฮ้ยตุ๊ดเว้ย อะไรแบบนี้ ส่วนเกย์เราจะมองว่าเป็นผู้ชายใส่กางเกงพอดีตัว เสื้อยืดรัดๆ โชว์หน้าอก หวีผมใส่เจลหัวเปียก ฉีดน้ำหอมฟุ้ง ซึ่งไม่ใช่เราแน่นอนเราไม่โชว์ออฟขนาดนั้น”

โลกทัศน์หรือทัศนคติชายแปลงเพศต่อการใช้ความหมายแก่ตนเองและยอมรับในนิยามของคำว่า กะเทย ตุ๊ด หรือเกย์ จึงมาจากประสบการณ์การรับรู้ของพวกเขา ซึ่งสิ่งเหล่านี้เกิดจากความสัมพันธ์ที่พวกเขามีต่อคนรอบข้างที่ปฏิเสธสรรคด้วย ว่ามีการพูดถึงบทบาทของพวกเขาและให้ความหมายของแต่ละคำอย่างไร โดยรวมแล้วชายแปลงเพศกลุ่มนี้จะมีการยอมรับว่าตนเองไม่ใช่ผู้ชายแต่เป็นกะเทยเป็นส่วนใหญ่ และเป็นกะเทยในลักษณะที่ต้องการเปลี่ยนเพศให้มีลักษณะเหมือนผู้หญิงจริง ซึ่งสิ่งที่มีส่วนสนับสนุนให้พวกเขาคิดอย่างนั้น เนื่องมาจากคนรอบข้างที่เขาปฏิเสธสรรคด้วยส่วนใหญ่จะให้การยอมรับ แสดงออกอย่างชื่นชมในความเป็นกะเทยของพวกเขา

ทำให้พวกเขา รู้สึกว่าการเป็นกะเทยมีส่วนในการเรียกร้องความสนใจได้มาก เพราะภาพพจน์ของกะเทยจะเป็นคนที่สนุกสนาน คุยเก่ง ทำให้คนหัวเราะได้ จึงทำให้มีเพื่อนๆ ชอบที่จะคบหาสมาคมด้วย และอาจได้รับสิทธิพิเศษในบางเรื่องมากกว่าผู้ชาย ผู้หญิง ปกติ เช่น การได้รับความสนใจจดจำจากเพื่อนฝูง ครูอาจารย์มากกว่า จนกระทั่งทำงานก็ได้เปรียบจากการเป็นที่จดจำได้ง่ายในการติดต่อกับคนอื่น ทำให้พวกเขา รู้สึกว่าการเป็นกะเทยเป็นสิ่งที่ดี เหมาะสมกับตนเองแล้ว ถึงแม้ว่าพวกเขาจะรู้ว่า การเป็นกะเทยของตนเองยังไม่ได้รับการยอมรับจากคนใกล้ชิดในครอบครัว แต่พวกเขาก็แน่ใจว่าไม่ว่าพวกเขาจะเป็นอย่างไร แสดงออกในความเป็นกะเทยมากขนาดไหน คนในครอบครัวก็ต้องยอมรับพวกเขาได้อยู่แล้ว ดังนั้นส่วนผลักดันที่ทำให้พวกเขาขี้อึดมั่นในความเป็นกะเทยจนตัดสินใจแปลงเพศ จึงมาจากปฏิกิริยาจากคนรอบข้างภายนอกครอบครัวเป็นส่วนใหญ่

โลกทัศน์ของชายแปลงเพศ

โลกทัศน์ของบุคคลเป็นสิ่งที่ได้มาจากการเรียนรู้ ปฏิสัมพันธ์กับบุคคลและสิ่งอื่นที่อยู่รอบตัว ซึ่งบุคคลจะไม่สามารถมีทัศนะหรือโลกทัศน์ต่อสิ่งใดได้เลย ถ้าไม่ได้ผ่านประสบการณ์การปฏิสัมพันธ์กับสิ่งต่าง ๆ เหล่านั้นหรือกับผู้ที่มีประสบการณ์ต่อสิ่งนั้นมาก่อน ซึ่งโลกทัศน์นี้เองที่มีผลต่อการกำหนดแนวความคิด ทัศนคติของพวกเรา อันจะมีผลต่อเนื่องไปยังการแสดงออกทางพฤติกรรมของพวกเขา ไม่ว่าจะพฤติกรรมนั้นจะแสดงออกมาในรูปของคำพูด ท่าทาง หรือแม้แต่การแสดงออกในลักษณะของความหมายที่มิ้นซ์ (ความหมายที่ซ่อนเร้น) ความรู้สึกนึกคิดของพวกเขาที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ แต่ละอย่างอาจมีความเข้มข้นในปริมาณไม่เท่ากัน ขึ้นอยู่กับอารมณ์ ความรู้สึก ความเชื่อ ทัศนคติหรือการรับรู้ที่พวกเขามีต่อสิ่งนั้น อาจเป็นได้ทั้งโนแงดีหรือแ่งลบ ขึ้นอยู่กับค่านิยมที่เขากำหนดมาตรฐานไว้ในใจเป็นสำคัญ ดังนั้นในการศึกษาโลกทัศน์ของชายแปลงเพศที่มีต่อสังคมและโลกรอบตัว จึงไม่ได้เป็นสิ่งตายตัวที่จะเข้าใจความคิดและการกระทำของพวกเขาอย่างแน่นอน สำหรับการศึกษานี้ได้ใช้แนวทางในการสรุปโลกทัศน์ของพวกเขาออกเป็น 3 ด้าน คือ

1. โลกทัศน์เกี่ยวกับตนเอง
2. โลกทัศน์เกี่ยวกับบุคคลรอบตัว
3. โลกทัศน์เกี่ยวกับธรรมชาติและสิ่งเหนือธรรมชาติ

1. โลกทัศน์เกี่ยวกับตนเอง

ชายแปลงเพศกลุ่มนี้มีทัศนคติเกี่ยวกับการมองตนเองในด้านบวก ที่ยอมรับว่าตนเองเกิดมาเพื่อเป็นกะเทย มีร่างกายที่ไม่สัมพันธ์กับจิตใจ คือมีร่างกายเป็นผู้ชายแต่จิตใจเป็นผู้หญิง ดังนั้นการมีพฤติกรรมเหมือนผู้หญิง มีคู่เป็นผู้ชายเป็นสิ่งที่ถูกต้องเหมาะสม และมีความคิดว่าเพื่อที่จะสนองความต้องการของตนเองให้สามารถดำเนินชีวิตในลักษณะของผู้หญิงต่อไปได้ จึงต้องจัดการตัวเองให้เหมือนผู้หญิงที่สุด โดยการเข้ารับการผ่าตัดแปลงเพศ ทั้งนี้สิ่งที่ทำให้พวกเขาที่มีความคิดต่อตนเองเช่นนี้เนื่องมาจากประสบการณ์การปฏิสังสรรค์กับกลุ่มคนที่มีพฤติกรรมเป็นกะเทยอย่างสม่ำเสมอ และเห็นว่าพฤติกรรมนั้นเป็นสิ่งที่ถูกต้อง ดีงาม เหมาะสม จึงทำให้พวกเขาเรียนรู้ที่จะแสดงพฤติกรรมการเป็นกะเทยตามแบบอย่างคนในกลุ่ม เพื่อจะได้รับการยอมรับ ประกอบกับผู้คนรอบข้างที่มีส่วนร่วมในการปฏิสังสรรค์กับพวกเขาด้วย ไม่ได้มีปฏิกิริยาต่อต้าน โดยส่วนใหญ่แล้วจะให้การยอมรับในความเป็นกะเทยของพวกเขา จึงทำให้พวกเขาประทับใจตราตนเองและยึดมั่นในความรู้สึกที่ว่าตนเองเป็นกะเทย

2. โลกทัศน์เกี่ยวกับบุคคลรอบตัว

บุคคลรอบตัวของชายแปลงเพศแบ่งออกเป็น 3 กลุ่มใหญ่ คือ กลุ่มคนในครอบครัว กลุ่มเพื่อนและคนรู้จัก และกลุ่มคนภายนอกที่ไม่รู้จัก

ทัศนคติของชายแปลงเพศที่มีต่อคนในครอบครัว จะเป็นลักษณะการมองว่าเป็นพวกเดียวกัน ถึงแม้ว่าพวกเขาจะมีความรู้สึกเกรงใจ รู้สึกผิดต่อพ่อแม่ คนในครอบครัวที่ตนเองกระทำตัวไม่เหมาะสม ไม่เป็นลูกผู้ชาย แต่พวกเขาก็ไม่ได้ให้ความสำคัญต่อความรู้สึกส่วนนี้มากนัก เมื่อเทียบกับความรู้สึกที่ต้องการเป็นกะเทยที่พวกเขาบอกว่า เป็นเพราะความต้องการของตนเอง พร้อมทั้งได้รับแรงสนับสนุนจากกลุ่มเพื่อนและคนรู้จัก เนื่องจากพวกเขามีความคิดว่าไม่ว่าพวกเขาจะเป็นอย่างไรพ่อแม่ และคนในครอบครัวก็ต้องยอมรับได้ จึงทำให้พวกเขาได้ตัดสินใจที่จะเป็นกะเทยและเข้ารับการผ่าตัดแปลงเพศตามความต้องการของตนเอง

ทัศนคติของชายแปลงเพศที่มีต่อกลุ่มเพื่อนและคนรู้จัก พวกเขาจะรู้สึกว่า他们是พวกเดียวกัน และมีความพอใจยอมรับที่พวกเขาเป็นกะเทย ทั้งกลุ่มเพื่อนที่เป็นกะเทยเหมือนกันและที่เป็นผู้หญิง ผู้ชายทั่วไป เพราะไม่ว่าพวกเขาจะแสดงออกในพฤติกรรมที่เหมือนผู้หญิงในวัยเด็ก หรือแสดงออกในการเป็นกะเทยชัดเจนมากขึ้นเมื่อวัยรุ่น จนกระทั่งเรียนจบได้ทำงานในลักษณะของ

ผู้หญิงและมีบทบาทเป็นผู้หญิงในทุก ๆ ด้าน พวกเขาก็ไม่เคยรู้สึกว่าได้รับการต่อต้านจากเพื่อนหรือคนรู้จักเลย แต่กลับได้รับการส่งเสริมให้เป็นผู้หญิงมากขึ้น โดยการสนับสนุนให้เข้ารับการผ่าตัดแปลงเพศ จึงทำให้พวกเขามีความมั่นใจในการกระทำของตนเอง และยอมรับว่าตนเองเป็นชายรักร่วมเพศหรือกะเทย ที่มีแนวโน้มว่าจะแปลงเพศต่อไป

ทัศนคติของชายแปลงเพศที่มีต่อคนภายนอก ก่อนแปลงเพศพวกเขาจะรู้สึกเกรงสาขาคคนภายนอกเมื่ออยู่คนเดียว จะพยายามสร้างเกราะกำบังตนเองให้พ้นจากคำครหาจินทา โดยการไม่สบสาขาคคนอื่นตรง ๆ หรือทำตัวเซิดไม่สนใจใครใช้สาขาคาชมคนอื่นก่อนที่จะถูกมองด้วยสาขาคาถูก เพราะพวกเขาู้สึกว่าภาพพจน์ของกะเทยมักจะไม่ดี คนภายนอกจะมองดูในแง่ว่าเป็นกะเทยแล้วจะต้องแระด ชอบบุงกับผู้ชาย ทำให้พวกเขามีความระแวงและระวังในการปฏิบัติตัวเมื่ออยู่ในกลุ่มคนภายนอก แต่เมื่ออยู่กับกลุ่มเพื่อนพวกเขาจะรู้สึกสนุก มีความมั่นใจไม่ว่าจะทำพฤติกรรมอย่างไรก็ไมู่้สึกว่าต้องเกรงสาขาคคนรอบข้าง แลคงออกในความเป็นคู่คู้หรือกะเทยได้เต็มที่ โดยเฉพาะช่วงวัยรุ่นที่มีการคบหาสมาคมกับกลุ่มเพื่อนที่เป็นคู่คู้หรือกะเทยเป็นประจำ ซึ่งช่วงนั้นจะเป็นช่วงที่แต่งหน้าแต่งตัวกันมาก แต่พวกเขาก็ไม่ไดู้้สึกว่าไม่เหมาะสม เพราะอยู่ในกลุ่มที่มีพฤติกรรมเหมือนกันมากเกือบตลอดเวลา จนกระทั่งพวกเขาเข้าเรียนมหาวิทยาลัย เริ่มได้คบกับเพื่อนผู้หญิง พวกเขาจึงเริ่มเรียนรู้ที่จะมีพฤติกรรมเหมือนผู้หญิงจริงๆ ทั้งการแต่งหน้าแต่งตัวจึงเริ่มปรับให้เหมือนผู้หญิงมากขึ้นเพื่อความกลมกลืน และเมื่อพวกเขาได้อยู่กับกลุ่มเพื่อนผู้หญิงมากขึ้น ได้มีพฤติกรรมหลายอย่างเหมือนเพื่อนผู้หญิงทำเป็นประจำจนเสมือนเป็นผู้หญิงคนหนึ่งในกลุ่ม พวกเขาจึงู้สึกว่าตนเองได้รับการยอมรับในบทบาทของการเป็นผู้หญิงแล้ว จึงตัดสินใจที่จะเข้ารับการผ่าตัดแปลงเพศ

3. โลกทัศน์เกี่ยวกับธรรมชาติและสิ่งเหนือธรรมชาติ

ในการศึกษาครั้งนี้จะให้ความสนใจเฉพาะในส่วนโลกทัศน์ที่พวกเขามีต่อศาสนาและความเชื่อ ซึ่งจะพบว่าโลกทัศน์ของชายแปลงเพศที่มีต่อศาสนาจะเป็นในลักษณะที่รับรู้ว่าเป็นนั้บถือศาสนาพุทธตามพ่อแม่ และการเรียนรู้ในหลักธรรมคำสอนส่วนใหญ่จะได้มาจากการเรียนรู้ในโรงเรียนมากกว่าที่จะได้รับจากการฟังเทศน์ฟังธรรม ในความคิดของพวกเขาส่วนใหญ่ก็ยังมองว่าการเข้าวัดเพื่อฟังธรรม ปฏิบัติธรรมเป็นเรื่องของคนสูงอายุ แต่พวกเขาก็พยายามปฏิบัติตัวเป็นคนดีไม่ประพฤติดิิด ไม่เบียดเบียนใครซึ่งพวกเขาคิดว่าเพียงพอแล้ว แม้ว่าจะมีบางกรณีที่มีโอกาส

ได้เข้าวัด เพื่อฟังธรรมปฏิบัติธรรมบ้าง แต่ก็เป็นการทำเพื่อสงบจิตใจในบางครั้งเท่านั้น ไม่ได้คิดถึงเรื่องบุญกรรม ชาตินี้หรือชาติหน้าว่าจะมีผลต่อการเป็นกะเทยของตนเองอย่างจริงจัง

จะเห็นว่าโลกทัศน์ของชายแปลงเพศเป็นสิ่งที่พวกเขาได้รับมาจากระบบการณ การปฏิสังสรรค์กับคนและสิ่งต่าง ๆ รอบตัว จึงทำให้เขานิยามตนเองเป็นชายผู้รักร่วมเพศหรือกะเทย และแสดงพฤติกรรมตามความคิด ทัศนคติ หรือโลกทัศน์ที่เขายึดถืออยู่เป็นสำคัญ

ซึ่งกว่าที่ชายแปลงเพศกลุ่มนี้ จะพัฒนาเอกลักษณ์ของตนเองไปสู่การเป็นชายแปลงเพศอย่างสมบูรณ์ จะต้องผ่านขั้นตอนของการปฏิสังสรรค์กับกลุ่มชายรักร่วมเพศที่มีแนวโน้มไปสู่การแปลงเพศก่อนเป็นเวลานาน จึงควรที่จะศึกษากระบวนการในการนำไปสู่การเป็นชายแปลงเพศ เพื่อที่จะเข้าใจในความคิด ทัศนคติของพวกเขาก่อนที่จะตัดสินใจแปลงเพศ

กระบวนการพัฒนาไปสู่การเป็นชายแปลงเพศและการประทับตรา

ในการดำเนินชีวิตของชายแปลงเพศในสังคม ย่อมต้องเคยผ่านการรับรู้ในเรื่องการแสดงเอกลักษณ์ทางเพศที่ถูกต้อง ตามบรรทัดฐานของคนทั่วไปในสังคมว่าเพศชายต้องมีพฤติกรรมการแสดงออกอย่างไร และเพศหญิงต้องมีพฤติกรรมการแสดงออกอย่างไร โดยผ่านกระบวนการขัดเกลาทางสังคม(socialization) ดังนั้นการที่ชายแปลงเพศจะยอมรับค่านิยมเอกลักษณ์ของตน และสามารถดำเนินชีวิตร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างปกติ จึงเป็นเรื่องของการให้ความหมาย ทัศนคติต่อความรู้สึก และพฤติกรรมแบบชายรักร่วมเพศก่อน แล้วจึงพัฒนาไปสู่ความรู้สึกที่ต้องการแปลงเพศ ซึ่งเป็นเรื่องซับซ้อนที่ต้องผ่านกระบวนการพัฒนาเป็นขั้นเป็นตอน จึงได้ทำการศึกษาประวัติชีวิตเพื่อหาจุดสำคัญที่มีอิทธิพลต่อการยอมรับตนเองของพวกเขา

จากการศึกษาจะพบว่า จุดหักเหที่ทำให้พวกเขาเข้าสู่โลกของการเป็นชายรักร่วมเพศจนถึงขั้นตัดสินใจแปลงเพศมีรูปแบบแตกต่างกันไปตามลักษณะสิ่งแวดล้อมทางสังคมที่เขาเผชิญ แต่เราอาจพบจุดร่วมของกระบวนการพัฒนาเอกลักษณ์ชายรักร่วมเพศได้ และเมื่อพวกเขาได้เป็นชายรักร่วมเพศที่มีบทบาทเป็นหญิงอย่างสมบูรณ์แล้ว จึงไปสู่ขั้นการตัดสินใจแปลงเพศต่อไป

และเพื่อความเข้าใจที่ชัดเจนยิ่งขึ้น ใช้ตัวแบบแสดงกระบวนการพัฒนาและสร้างเอกลักษณ์ร่วมกัน
เพศที่เสนอโดย Trolden ที่พัฒนาผ่านขั้นตอนต่างๆ 4 ขั้นตอน คือ

1. ขั้นตอนการเกิดความรู้สึกว่าตนแตกต่างจากผู้อื่น
2. ขั้นตอนการแยกความรู้สึกและการกระทำออกจากเอกลักษณ์
3. ขั้นตอนของการเปิดเผยตัว
4. ขั้นตอนของความขีดยึดมั่นผูกพัน

ซึ่งการที่จะเข้าใจถึงเงื่อนไข แนวความคิดและทัศนคติอันแสดงถึงโลกทัศน์ของพวกเขา
ว่ามีคุณค่าเงินจากขั้นตอนหนึ่งๆ ไปสู่ขั้นตอนต่อไปอย่างไร ภายในกระบวนการที่มีการพัฒนา
อย่างต่อเนื่อง

1. ขั้นตอนการเกิดความรู้สึกว่าตนแตกต่างจากผู้อื่น

ขั้นตอนนี้เป็นขั้นตอนที่พวกเขาจะได้รับประสบการณ์ ซึ่งกลายเป็นสิ่งที่ใช้สนับสนุน
ในการให้ความหมายแก่ความรู้สึกตนเองว่าเป็นผู้รักร่วมเพศ เนื่องจากพวกเขาจะมีความตระหนัก
ถึงความแตกต่างของตนเองต่อเพื่อนคนอื่น ๆ จากการศึกษาชายแปลงเพศกลุ่มนี้พบว่าขั้นตอนความ
รู้สึกที่ทำให้พวกเขารู้สึกว่าตนแตกต่างจากผู้อื่นนั้นมักจะเริ่มต้นในวัยเด็ก ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของ
พฤติกรรม ความชอบ หรือมีการกระทำต่างๆ ที่เหมือนกับเด็กผู้หญิงซึ่งพวกเขาอาจจะแสดงออก
มาในลักษณะของการมีกริยามารยาทเรียบร้อย หรือมีความสนใจในกิจกรรมแบบของผู้หญิง ชอบ
เล่นกับเด็กผู้หญิงทำให้เกิดความแตกต่างจากเด็กผู้ชายทั่วไป อันเป็นเหตุให้ถูกเพื่อนผู้ชายล้อเลียน
ในการกระทำนั้นๆ พวกเขาจึงเกิดการรับรู้เกี่ยวกับตนเองในความต่างนั้น

แอน : ตั้งแต่เรียนอนุบาลแอนมักจะชอบเล่นกับเพื่อนที่เป็นผู้หญิง ชอบเล่นตุ๊กตา เล่นขายของ
เริ่มไม่ยอมเล่นกับเพื่อนผู้ชาย

บี : ด้วยความที่บีเป็นคนเรียบร้อยกว่าเพื่อนผู้ชายคนอื่น ๆ และสนิทสนมกับเพื่อนที่เป็นผู้หญิง
มากกว่าผู้ชาย จึงทำให้บีถูกเพื่อน ๆ ล้อว่าเป็น “จู้ด”

หลิง : ตั้งแต่เด็ก หลิงไม่เคยเล่นกับเพื่อนผู้ชายเลย หลังมีความรู้สึกชอบการใส่กระโปรงเหมือน
กับพี่สาว จนถูกเด็กเพื่อนบ้านล้อว่าเป็นกะเทย แม้ในขณะนั้นหลิงจะยังไม่รู้สึกว่าคุณ
เป็นกะเทย เพียงแต่รู้สึกว่าตัวเองเป็นคนเรียบร้อยเท่านั้น

มุก : เมื่อมุกอยู่บ้าน มุกจะถูกอบรมให้เป็นคนเรียบร้อย ทำให้เมื่ออยู่ที่โรงเรียนมุกจึงมักจะจับกลุ่มกับเพื่อนที่เป็นหญิงมากกว่า เนื่องจากรู้สึกว่าเป็นผู้ชายทำตัวไม่เรียบร้อย ไม่สุภาพ ทำให้มุกถูกล้อจากเพื่อน ๆ ว่าเป็นกะเทย

นัท : นัทชอบทำตัวเหมือนผู้หญิง คบหาแค่เพื่อนผู้หญิง เล่นแบบผู้หญิง ไม่ชอบการเล่นโลดโผนเหมือนกับเพื่อนผู้ชายอื่น ๆ จนกระทั่งนัทอยู่ชั้น ป.5-ป.6 นัทจึงเริ่มรู้สึกตนเองว่ามีความแตกต่างจากคนอื่น

ในช่วงนี้โลกทัศน์ที่พวกเขามีต่อตนเองนั้น จึงเป็นการรู้สึกว่าตนเองไม่เหมือนกับเพื่อนผู้ชายคนอื่น แต่มีความสนใจ ความชอบไปในลักษณะของผู้หญิง ทำให้มักจะชอบจับกลุ่มคบหากับเพื่อนผู้หญิงมากกว่า ถึงแม้ว่าจะมีเพื่อนผู้ชายบางคนสังเกตเห็นความแตกต่างของพวกเขาและเริ่มล้อเลียน แต่พวกเขาก็ยังไม่รู้สึกว่าสิ่งที่พวกเขากระทำเป็นสิ่งที่ผิดปกติแต่อย่างใด เพราะการที่พวกเขามีพฤติกรรมคล้ายผู้หญิงทำให้พวกเขาเป็นคนเรียบร้อย คั่งใจเรียน และได้รับการยอมรับชื่นชมจากผู้ใหญ่ เช่น ครู พ่อแม่

เมื่อพวกเขาพบว่าตนเองมีความแตกต่างจากคนอื่น ๆ แล้ว แต่ในการรับรู้นั้นก็ยังไม่มีความยืนยันที่จะทำให้พวกเขาเชื่อในสิ่งที่พวกเขาเป็น ดังนั้นจึงต้องมีสิ่งอื่นที่มาช่วยเสริมความรู้สึกนั้น

2. ขั้นตอนการแยกความรู้สึกและการกระทำออกจากเอกลักษณ์

ขั้นตอนนี้คือการที่พวกเขาสามารถแบ่งแยกความรู้สึกทางเพศ หรือกิจกรรมทางเพศออกจากเอกลักษณ์ทางเพศที่แท้จริงของเขาได้ หลังจากที่ซาบรักร่วมเพศรู้ว่าตนเองแตกต่างจากคนอื่น ๆ แล้ว พวกเขาจะเริ่มหันมาสำรวจความรู้สึก ความชอบ ความสนใจที่แท้จริงของตนเอง เพื่อแยกออกจากเอกลักษณ์ทางเพศที่ติดตัวมาตั้งแต่กำเนิด โดยมีการปฏิสัมพันธ์กับบุคคลที่มีความโน้มเอียงไปทางการเป็นรักร่วมเพศเหมือนตนเองเป็นประจำสม่ำเสมอ แสดงให้เห็นถึงความสนใจที่มีต่อเพศเดียวกัน หรือมีกิจกรรมทางเพศกับเพศเดียวกัน อันจะเป็นส่วนที่ทำให้เกิดความพึงพอใจ และเริ่มมีกิจกรรมรักร่วมเพศที่เป็นปกติสม่ำเสมอ ซึ่งจะเป็นสิ่งนำไปสู่การประทับใจตนเองเข้าสู่การเป็นซาบรักร่วมเพศ และมีผลสืบเนื่องไปสู่การตัดสินใจแปลงเพศต่อไป

- แอน : เมื่อแอนมีความรู้สึกว่าคุณเองมีพฤติกรรมไม่เหมือนเพื่อนผู้ชายคนอื่น ๆ แล้ว จึงเลือกที่จะรวมกลุ่มคบหากับเพื่อนที่มีพฤติกรรมคล้ายผู้หญิงเหมือนกับตนเอง ตั้งแต่ ป.5-ป.6 จนกระทั่งเรียนมัธยมแอนได้คบกับเพื่อนที่เหมือนตนเองมากขึ้น มีความมั่นใจที่จะแสดงกริยาท่าทางเหมือนผู้หญิง ชอบความสวยงาม จุดสำคัญคือ แอนเริ่มให้ความสนใจผู้ชายในลักษณะที่เป็นเพศตรงข้าม เริ่มมีความสัมพันธ์ทางเพศกับผู้ชายครั้งแรก แต่ยังไม่กล้าแสดงออกให้ทางบ้านทราบ
- บี : ช่วงมัธยมบีเข้าเรียนโรงเรียนชายล้วน จึงไม่มีเพื่อนผู้หญิงและด้วยความที่เข้ากับเพื่อนผู้ชายไม่ได้ จึงจับกลุ่มกับเพื่อนกะเทยในโรงเรียน เริ่มมีกิจกรรมเหมือนเพื่อนกะเทยแสดงออกทางกริยา ท่าทางเป็นประจำ จนกระทั่งพฤติกรรมเหล่านั้นกลายป็นนิสัยส่วนตัวของบี และในช่วงนี้เองที่บีเริ่มให้ความสนใจผู้ชาย
- หลิง : เมื่อหลิงเข้าเรียนชั้นประถม ถึงแม่ที่โรงเรียนจะเป็นโรงเรียนชายล้วน ด้วยความที่หลิงเป็นคนเรียบร้อยจึงชอบจับกลุ่มกับเพื่อนที่เรียบร้อย ไม่รู้สึกว่าคุณจะเล่นเหมือนเพื่อนผู้ชายคนอื่น ๆ ชอบทำงานเหมือนผู้หญิง ไม่สนใจที่ถูกล้อว่าเป็นกะเทย
- มุก : มุกเข้าเรียนที่โรงเรียนมัธยม ซึ่งมีนักเรียนชายที่มีลักษณะเป็นกะเทยจำนวนมาก จึงทำให้มุกเริ่มจับกลุ่มกับเพื่อนกะเทยและกล้าแสดงออกในความเป็นกะเทยชัดเจนขึ้น
- นัท : เมื่อขึ้นชั้นมัธยมนัทได้เข้าเรียนที่โรงเรียนชายล้วน นัทพบเพื่อนที่มีบุคลิกลักษณะเป็นกะเทยคล้ายตนเองหลายคน และได้จับกลุ่มทำกิจกรรมร่วมกันหลายอย่าง จึงทำให้นัทมีความเข้าใจในสิ่งที่เคยสับสนเมื่อครั้งอยู่ชั้นประถมมากขึ้น ที่สำคัญคือ นัทเริ่มให้ความสนใจผู้ชาย

จะเห็นว่าสำหรับชายแปลงเพศ พวกเขาว่าตนเองไม่เหมือนกับเพื่อนผู้ชายคนอื่น จึงได้รวมกลุ่มกันกับเพื่อนที่มีลักษณะนิสัย ความสนใจคล้ายกัน มีการทำกิจกรรมร่วมกันอย่างสม่ำเสมอ และในบางรายอาจมีความสัมพันธ์ทางเพศกับผู้ชายในชั้นเรียนนี้ด้วย ซึ่งทำให้พวกเขามีความพึงพอใจในความรู้สึกที่มีต่อเพศเดียวกัน ทำให้พวกเขาประทับใจการเป็นรักร่วมเพศของตนเองต่อไป ดังคำกล่าวของชายแปลงเพศบางคนที่ว่า

“พอรู้ว่าเราไม่เหมือนเพื่อนผู้ชายคนอื่น เราก็เริ่มมองหาคนที่จะคบกับเราได้ พอดีมีเพื่อนคนอื่นๆที่เหมือนเราก็ก๊เลบจับกลุ่มกันไว้ ตอนนั้นเริ่มมองผู้ชายแล้วที่โรงเรียนนี่เต็มทีแต่ที่บ้านแสดงออกมากไม่ได้แม่ไม่ชอบ เรียบนั้ชมสนิกกับเพื่อนกะเทบมากเพื่อนๆมีแฟนมีอะไรๆกับแฟนกับรุ่นพี่ เราก็อยากมีบ้าง เลียบตัวครั้งแรกคอนม.4 กับรุ่นพี่ที่โรงเรียนอื่น และหลังจากนั้นก็มียกเรื่อยๆแต่ไม่บ่อยมาก พวกเพื่อนๆเคยถามเหมือนกันว่าเรามีความสุขหรือเป็นฝ้าบรับตลอด เราก็บอกไปว่าเรามีความสุขที่ทำให้คนอื่นมีความสุขได้”

แต่สำหรับชายรักร่วมเพศบางคนที่ไม่ได้มีความสัมพันธ์ทางเพศกับผู้ชายเลยในขั้นนี้ แต่ก็สามารถที่จะพัฒนาเอกลักษณ์รักร่วมเพศของเขาได้ เป็นเพราะว่าจากลักษณะการแสดงออกทางกาย และรวมถึงความรู้สึกทางเพศต่อเพศเดียวกัน ทำให้พวกเขาต้องแสวงหาคนที่เข้าใจเพื่อถ่ายทอดความรู้สึกซึ่งกันและกัน และพวกเขาก็มีกลุ่มที่ช่วยสนับสนุนการมีพฤติกรรมเป็นรักร่วมเพศ มีการแสดงออกทางลักษณะนิสัย กริบาทำทางอย่างชัดเจนเป็นประจำ โดยไม่มีปฎิกริบาต่อต้านจากคนรอบข้าง ซึ่งก็คือ เพื่อน และครูในโรงเรียนเป็นส่วนใหญ่ ทำให้พวกเขามีความมั่นใจที่จะตัดสินใจเลือกวิถีทางในการดำเนินชีวิตในหนทางของชายรักร่วมเพศต่อไป

“รู้ว่าเราเข้ากับเพื่อนผู้ชาย แบบพากันเฮฮาไม่ได้แน่ก็เลบมาเข้ากับเพื่อนกะเทบแล้วก็รู้สึกว่ายู่กันได้สนิทใจคิดว่าเพื่อนผู้ชายก็เลบคบกันมาเรื่อยๆ เห็นเพื่อนๆมีแฟนแต่เราไม่มีก็อิจฉาเหมือนกันอยากมีบ้างแต่ไม่รู้จะทำยังไง เวอร์จินมาตลอดจนแปลงเพศแล้วนี่แหละถึงได้มีอะไรกับผู้ชาย ก็ดีรู้สึกว่เราพร้อมเป็นผู้หญิงเต็มตัวแล้ว”

“ตอนม.ต้นรู้สึกว่ตัวเองไม่ค่อยเหมือนเพื่อนผู้ชาย ถึงจะเรียนโรงเรียนชายล้วนแต่ก็จะคบกับกลุ่มเพื่อนที่เรียบร้อย ชอบทำงานฝีมือทำให้เพื่อนประจำ ใจมันเริ่มคิดแล้วว่เราน่าจะเป็นผู้หญิงนะ ถึงเราจะไม่สวยไม่หญิงเท่าเพื่อน ไม่มีผู้ชายมาสนใจ ก็ไม่เป็นไรเราพอใจที่จะเป็นอย่างนี้”

ในขั้นตอนนี้กลุ่มชายรักร่วมเพศที่ศึกษาี้มีความชัดเจนแล้วว่ตนเองเป็นผู้ชาย แต่มีพฤติกรรมการแสดงออก ความสนใจ ความชอบ ในลักษณะของผู้หญิง ซึ่งเป็นสิ่งที่เด็กผู้ชาย

ปกติไม่ปฏิบัติกัน จึงทำให้ชายแปลงเพศกลุ่มนี้ เริ่มมองหากลุ่มคนที่มีความลักษณะนิสัย พฤติกรรม กล้ายตนเอง มีการปฏิสัมพันธ์กับกลุ่มคนที่ป็นรักร่วมเพศที่แสดงออกแบบผู้หญิงเหมือนกับตนเองมากขึ้น และเป็นประจำสม่ำเสมอ โลกทัศน์ของพวกเขาขณะนี้จึงเป็นการยอมรับว่าตนเองเป็นชายรักร่วมเพศที่มีความเป็นผู้หญิงหรือที่มักจะเรียกกันว่า “กะเทย” และมีกิจกรรมที่ต่อกับในความเป็นรักร่วมเพศของตนเองชัดเจนขึ้น เช่นมีความสัมพันธ์ทางเพศกับผู้ชาย ถึงแม้ว่าจะมีบางคนที่ไม่เคยมีความสัมพันธ์กับผู้ชายเลย แต่ก็ยังสามารถมั่นใจว่าตนเองเป็นกะเทยแน่นอน เพราะพวกเขาได้มีการปฏิสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อนที่เหมือนพวกเขาเป็นประจำ

เมื่อพวกเขายอมรับในความเป็นรักร่วมเพศของตนเองแล้ว จึงได้ประทับตราตนเองเข้าสู่โลกของชายรักร่วมเพศอย่างแท้จริง ที่จะนำไปสู่การเปิดเผยตนเองต่อไป

3. ขั้นตอนของการเปิดเผยตัว

โดยปกติแล้วผู้ที่ถูกประทับตราว่าเป็นบุคคลรักร่วมเพศจะมีผลในเชิงลบเกิดขึ้นต่อตัวเขา ปฏิกริยาจากสังคมที่มีต่อผู้ถูกประทับตราจะเป็นในลักษณะที่ก่อให้เกิดสถานการณ์แห่งการเกลียดชังตัวเอง ความหวาดระแวง ความเก๋กกด การถูกปฏิเสธจากคนรอบข้างหรือจากงาน แต่สำหรับกรณีศึกษาทั้ง 5 นี้ จะเห็นว่าพวกเขาได้พยายามลดความรู้สึกโกรธแค้นจากการถูกประทับตรา โดยการเปิดเผยตนเองว่าเป็นชายรักร่วมเพศที่ต้องการแปลงเพศและยอมรับประทับตราตนเองก่อน จึงทำให้ไม่เกิดความรู้สึกปมค้อยในการเป็นรักร่วมเพศของตนเอง และการตัดสินใจประทับตราความรู้สึกทางเพศของตนเองว่าเป็นผู้รักร่วมเพศอย่างแน่นอนเป็นจุดเริ่มต้นของการให้นิยามตนเองว่าเป็นผู้รักร่วมเพศ เริ่มเข้าวัฒนธรรมย่อยของผู้รักร่วมเพศและยอมรับว่าการเป็นรักร่วมเพศเป็นสิ่งที่ดี เป็นเรื่องของธรรมชาติหลีกเลี่ยงไม่ได้ เป็นทางเลือกของแบบแผนที่จะดำเนินชีวิตต่อไป และมีความคิดที่ว่าตนเองน่าจะเป็นผู้หญิง โดยเฉพาะกลุ่มชายรักร่วมเพศที่ทำการศึกษานี้เป็นกลุ่มที่จะพัฒนาไปสู่การแปลงเพศเพื่อการเป็นผู้หญิงเต็มตัว ดังนั้นการมีพฤติกรรมเหมือนที่พวกผู้หญิงกระทำจึงเป็นเรื่องปกติแม้แต่พฤติกรรมทางเพศก็เหมือนกัน การที่ผู้หญิงต้องอยู่กับผู้ชายเป็นสิ่งที่ถูกต้องเหมาะสมในสังคมนั้น พวกเขาก็มีความคิดว่าตนเองน่าจะมีห่วงใยต่อผู้ชายและมีความสัมพันธ์กันได้เช่นกัน จึงทำให้การแสดงออกทางพฤติกรรมเป็นไปอย่างชัดเจนขึ้น ทั้งการแสดงออกภายนอกและความรู้สึกนึกคิด จนกระทั่งพฤติกรรมของพวกเขาได้รับการยอมรับต่อคนรอบข้าง

ในช่วงของการเปิดเผยตัวจะมี 2 ช่วง คือ ช่วงแรกจะเป็นการเปิดเผยว่าตนเองเป็นกะเทย แต่ยังคงอยู่ในลักษณะของผู้ชายกระตุงกระตึ่ง เนื่องจากยังเรียนหนังสือจึงไม่สามารถแสดงบทบาทการเป็นผู้หญิงได้เต็มที่ ช่วงที่ 2 คือ ส่วนใหญ่จะเป็นช่วงทำงานแล้วจะสามารถแสดงเป็นกะเทยได้โดยการแต่งตัว แต่งหน้าเหมือนผู้หญิงไปทำงานและเริ่มได้รับการยอมรับจากคนรอบข้าง ซึ่งจะมีแอนและนัทที่สามารถแต่งตัวเป็นผู้หญิงได้ตั้งแต่เรียนมหาวิทยาลัย โดยไม่ถูกต่อต้านจากอาจารย์และเพื่อนที่มหาวิทยาลัย

แอน : แอนแสดงออกอย่างเปิดเผยว่าตนเองเป็นกะเทยในช่วงเรียนมัธยม และเริ่มมีพฤติกรรมเป็นผู้หญิงมากขึ้นเมื่อเรียนมหาวิทยาลัย ได้ใส่ชุดนิสิตหญิงไปเรียน และได้คบกับเพื่อนผู้หญิงอย่างจริงจัง

บี : รู้ว่าตนเองเป็นกะเทยเมื่อเรียนมัธยม 2 แต่ยังไม่กล้าแสดงออกมากเพราะกลัวคนที่บ้านจะรู้ จนกระทั่งทำงาน บีจึงได้แสดงออกในพฤติกรรมที่เหมือนผู้หญิงมากขึ้น โดยเฉพาะเรื่องการแต่งกาย

หลิง : หลังเปิดเผยกับที่บ้านว่าตนเองเป็นกะเทยเมื่ออยู่ชั้น ม. ปลาย ถึงแม้ว่าจะไม่ได้รับการยอมรับแต่หลิงก็ยังคงซัดมันะในความรู้สึกของตนเอง ซึ่งสำหรับที่โรงเรียนแล้วหลิงมีเพื่อนที่มีส่วนสนับสนุนให้สามารถเปิดเผยความเป็นกะเทยได้เต็มที่ หลิงจึงได้แสดงออกในลักษณะของกะเทยกระตุงกระตึ่ง แต่งหน้านิดหน่อย จนกระทั่งได้งานทำที่สามารถใส่กระโปรงไปทำงานได้จึงได้รับการยอมรับจากที่บ้าน

มุก : มุกมีพฤติกรรมการเป็นกะเทยตั้งแต่อยู่ชั้นมัธยม เพื่อนที่โรงเรียนจะรู้ว่ามุกเป็นกะเทย แต่ที่บ้านจะไม่รู้ จนมุกเข้าเรียนมหาวิทยาลัย มุกจึงแสดงออกให้ที่บ้านทราบมากขึ้น และเมื่อทำงานจะบังชัตเงินขึ้นเพราะได้ใส่กระโปรงบ้าง

นัท : เมื่อนัทมีความแน่ใจความรู้สึกว่าตนเองเป็นกะเทยแน่นอนแล้ว นัทจึงได้บอกกับทางบ้าน ซึ่งขณะนั้นยังเรียนอยู่ชั้นมัธยม นัทจึงแสดงออกในลักษณะของผู้ชายกระตุงกระตึ่ง จนเมื่อเรียนมหาวิทยาลัยปี 3 นัทจึงได้เริ่มแต่งตัวเป็นผู้หญิง

จะเห็นว่าในช่วงมัธยมศึกษาทุกคนมีความมั่นใจว่าตนเองเป็นกะเทยแน่นอนแล้ว จึงได้มีการเปิดเผยตัวโดยการแสดงออกทางกริยาท่าทางที่ดูอ่อนช้อย แต่งตัวแต่งหน้า มีกริยา

กระสุงกระตึงกว่าเด็กผู้ชายคนอื่นชัดเจนขึ้น โดยไม่ได้รู้สึกว่าการกระทำของตนเองเป็นสิ่งที่ไม่เหมาะสม และพวกเขาก็ได้มีพฤติกรรมอย่างนั้นเป็นเวลานาน จนกระทั่งพวกเขา รู้สึกว่าไม่มีกฎระเบียบบังคับให้พวกเขาต้องแต่งตัวเป็นผู้ชายอีก พวกเขาจึงเริ่มหันมาแต่งตัวเป็นผู้หญิงแทน ซึ่งเป็นสิ่งที่สนองความรู้สึก ความต้องการแต่งตัวเป็นผู้หญิงของตนเองมานานแล้ว คำพูดของบางคนว่า

“ตั้งแต่อยู่โรงเรียนก็แสดงออกเต็มที่แล้วว่าเราเป็นกะเทย ทุกคนในโรงเรียนรู้ ถึงคนภายนอกก็รู้ แต่งหน้าจัดขนาดนั้นไม่รู้ก็แปลกแล้ว ไม่อายด้วยที่ตัวเองเป็นกะเทยชอบให้คนมอง อยู่กับกลุ่มเพื่อนกะเทยด้วยกัน ถ้าพูด การกระทำออกเลขว่าเป็นกะเทยไม่ค่อยเหมือนชาวบ้านเค้า หรอกสนุกดี คนอื่นฟังไม่ค่อยรู้เรื่องจะได้เฝ้าทีกันสะดวก ตอนเรียนมหาวิทยาลัยและทำงานก็เหมือนกัน เราขอรับว่าเราเป็นกะเทย และเพื่อนๆก็ไม่ได้รู้สึกรังเกียจที่เราเป็นอย่างนั้น สบายใจมาก กล้าแต่งตัวเหมือนผู้หญิงออกไปไหนมาไหน แต่ขังเกร็งๆอยู่หน่อยๆตรงที่กลัวคนจับได้ว่าเรายังมีของผู้ชายอยู่ ถ้าคนสนิทๆเราก็บอกว่าจะไม่ได้เปลี่ยนแปลง แต่ถ้าเป็นคนไม่สนิทจะหลอกว่าเปลี่ยนแปลงแล้ว ส่วนใหญ่จะจับไม่ได้ว่าเราพูดจริงหรือโกหก พวกเพื่อนผู้หญิงที่ทำงานก็ขอให้ไปแปลงเพศหาไปหาหมอลองเลขด้วย”

“เราเป็นคนแรกในกลุ่มเพื่อนกะเทยด้วยกันที่กล้าใส่กระโปรงไปทำงาน ไม่เห็นมีใครว่าอะไรทั้งเจ้านาย ทั้งเพื่อนร่วมงานมีแต่บอกว่าเราใส่กระโปรงแล้วสวยกว่าใส่กางเกงอีก พอเห็นเราทำได้มีคนยอมรับเพื่อนๆเลขเอาบ้างใส่กระโปรงไปทำงานกัน ก็เป็นบางคนที่ไม่โดนว่าแต่งงานบางอย่างก็ไม่ควร ต้องดูความเหมาะสม”

“ย้ายโรงเรียนตอน ม.ปลายมาเจอกลุ่มกะเทยที่โรงเรียนใหม่เยอะแยะมีหลายคน ที่นี้โป๊ะแตกเลย ความรู้สึกที่อยากแสดงออกมันอัดอั้นมานาน ทำให้เข้ากลุ่มและเปลี่ยนแปลงเร็วมากที่บ้านรับไม่ทัน แต่เรารู้ตัวเองดีที่สุดว่านี่คือสิ่งที่ต้องการทำมานานแล้ว ถึงเราจะไม่เคยมีแฟนหรือมีความสัมพันธ์กับใครแต่เรารู้ว่าตัวเองต้องการอะไร สมัยเรียนเราจะแต่งตัวเป็นผู้ชายอยู่ มีแต่งหน้าทำผมพอประมาณ แต่พอทำงานแล้วก็ได้ใส่ชุดกระโปรงบ้างตามโอกาส”

เมื่อกลุ่มชายรักร่วมเพศที่ทำการศึกษามีความชัดเจนและมั่นใจในความเป็นกะเทยของตนเองแน่นอนแล้ว พวกเขาก็ได้แสดงออกอย่างเปิดเผยต่อคนภายนอก จะเห็นว่าในบางรายได้มี

การยอมรับกับคนในครอบครัวว่าตนเองเป็นกะเทย ซึ่งก็มักจะยังไม่ได้รับการยอมรับ แต่สำหรับพวกเขาเองแล้วพวกเขาจะรู้สึกสบายใจที่ได้บอกให้ทางบ้านทราบ เพื่อที่จะให้คนในครอบครัวเริ่มคุ้นเคย และค่อย ๆ ทำใจรับที่จะเปลี่ยนจากลูกชายเป็นลูกสาว ดังคำกล่าวที่ว่า

“พอเราได้บอกกับพ่อแม่แล้ว รู้ว่าเค้ารับไม่ได้ แต่ก็ทำอะไรไม่ได้ ซึ่งเราก็คิดว่าดีแล้ว เราไม่อยากปิดบัง หลบ ๆ ซ่อน ๆ เพราะถึงจะซ่อนบังงี้ก็ต้องรู้อยู่ดี ให้รู้ตั้งแต่ตอนนี้ดีกว่า จะได้ค่อย ๆ ทำใจไปเรื่อย ๆ ตอนนี่เรายังเป็นแค่ตุ๊ด เป็นกะเทยหัวโปก ยังไม่ถึงขั้นแต่งหญิง ถ้าเราแปลงเพศหรือได้แต่งหญิงเมื่อไหร่จะได้ไม่ช็อคมาก”

แต่สำหรับบางคนที่ไม่ได้บอกกับที่บ้านว่าตนเองเป็นกะเทยก็จะมีความรู้สึกว่า พวกเขายังมีความเกรงใจที่จะบอกตรง ๆ ไม่อยากให้พ่อแม่ลำบากใจ แต่พวกเขาก็ไม่ได้ปิดบังซะทีเดียว มีการแสดงออกในลักษณะกะเทย ให้ที่บ้านเห็นบ้างในระดับที่ไม่มากเกินไป เพื่อให้ทางบ้านพอทำใจรับได้ ซึ่งพวกเขาได้บอกว่า

“ดูภายนอกเราก็ต้องรู้แล้วว่าต่างจากเด็กผู้ชายคนอื่น คิดว่าพ่อแม่เค้าก็รู้แต่เค้าไม่พูด เราไม่กล้าบอกเพราะถ้าพูดตรง ๆ เราคิดว่ามันแรงเกินไป ให้เค้ารู้เองดีกว่าจะได้ชิน ให้เค้าค่อย ๆ คุ้นชินการเราไปทำใจไปเรื่อย ๆ จนแปลงเพศแล้วก็ได้บอก”

“ปกติเราก็เหมือนผู้หญิงอยู่แล้วเพียงแต่ในใจเราเป็นกะเทย ภายนอกเราดูก็ไม่แตกต่างจากผู้ชายคนอื่น ๆ มาก ยังใส่ชุดนักเรียนอยู่ แต่งหน้า ทำผมนิดหน่อย คิดว่าพ่อแม่คงเห็นเหมือนกันว่าเราเปลี่ยนไป แต่ถ้าไม่มากเกินไปเค้าคงไม่บอกพูด เราก็เลยเฉย ๆ จนปัจจุบันแปลงเพศแล้วเราก็ไม่คอยได้ใส่ชุดผู้หญิงเท่าไร เรารู้สึกว่าผู้หญิงปกติเค้าก็ไม่ได้ใส่กระโปรงกันทุกวัน นอกจากจำเป็นต้องการความเรียบร้อย งานที่เราทำก็ไม่ต้องใส่ชุดทำงานอยู่แล้วก็เลยไม่ได้ใส่ชุดผู้หญิง เลยไม่รู้สึกว่ามียะอะไรเปลี่ยนแปลงมาก”

จะเห็นว่ากลุ่มชายรักร่วมเพศที่ต้องการแปลงเพศที่ทำการศึกษานี้ มีความมั่นใจในการเป็นกะเทยของตนเองและไม่รู้สึกถึงการต่อต้านจากสังคม ทั้งยังได้รับแรงจูงใจที่จะจัดการตัวเองให้เป็นผู้หญิงที่สุด

4. ขั้นตอนของความขัดแย้ง

ขั้นตอนนี้จะเกิดขึ้นเมื่อความเป็นรักร่วมเพศที่ต้องการแปลงเพศ ได้รับการยอมรับจากตนเองว่าเป็นวิถีชีวิต (a way of life) ของเขา และมีความพึงพอใจในสถานการณ์แห่งชีวิตนั้น ซึ่งจากการศึกษาชาวรักร่วมเพศที่ต้องการแปลงเพศกลุ่มนี้ พบว่าได้มีลักษณะการดำเนินชีวิตที่เกือบบทบาทของเพศหญิงมาก และการปฏิสังสรรค์กับคนรอบข้างก็เป็นไปได้ด้วยดี ไม่ได้รับการต่อต้านหรือกีดกันอย่างเปิดเผย จึงทำให้มีความมั่นใจที่จะใช้ชีวิตอยู่ในสังคมแบบผู้หญิงคนหนึ่ง และการตัดสินใจที่จะเปลี่ยนแปลงเพศของตนเองก็เกิดขึ้นในขั้นตอนนี้ด้วย ซึ่งช่วงนี้พวกเขาได้ใช้ชีวิตในฐานะผู้หญิงคนหนึ่งในสังคมมาได้ระยะหนึ่งแล้ว จึงมีความแน่ใจในความต้องการของตนเอง และคิดว่าถ้าไม่ได้ทำตามที่ใจคิดคงจะดำรงชีวิตอยู่ต่อไปอย่างไรมีความสุข เป็นความโชคดีที่ปัจจุบันวิทยาการทางการแพทย์ก้าวหน้าจนสามารถเปลี่ยนแปลงอวัยวะจากของเพศชายให้มีลักษณะเหมือนของเพศหญิงได้ จึงมีทางเลือกให้พวกเขาได้เปลี่ยนแปลงตนเองได้ตามที่ต้องการ

แอน : แอนได้ใช้ชีวิตในฐานะผู้หญิงคนหนึ่ง โดยแสดงบทบาทของผู้หญิงต่อบุคคลภายนอกอย่างสม่ำเสมอ และได้รับการยอมรับจากบุคคลที่ติดต่อสัมพันธ์ด้วย แอนจึงได้ตัดสินใจแปลงเพศ เพื่อให้ตนเองได้เป็นผู้หญิงเต็มตัว และเมื่อแปลงเพศแล้ว แอนมีความมั่นใจมากขึ้นที่ตนเองสามารถ เป็นผู้หญิงได้อย่างสมบูรณ์ จึงได้เริ่มคบกับผู้ชายแบบแฟน

บี : บีได้งานที่สามารถแต่งตัวเป็นผู้หญิงไปทำงานได้ระยะหนึ่งแล้ว บีรู้สึกได้รับการยอมรับจากคนรอบข้างและคนอื่น ๆ ในสังคม ประกอบกับช่วงหลังปีสามารถใส่ชุดกระโปรงออกจากบ้านได้ จึงเริ่มมีความคิดว่าควรจะให้ตนเองได้เป็นผู้หญิงจริง ๆ โดยการผ่าตัดแปลงเพศ เมื่อบีเก็บเงินได้ครบแล้ว จึงตัดสินใจเข้ารับการผ่าตัดแปลงเพศ โดยไม่ได้ปรึกษากับที่บ้านก่อน ด้วยเหตุผลว่าบอกแล้วพ่อแม่จะตกใจและห้าม ให้รู้เองดีกว่าจะได้ค่อย ๆ ทำใจ

หลิง : หลิงแสดงตัวว่าเป็นผู้หญิงตลอดการทำงาน ได้รับการยอมรับจากเพื่อนร่วมงานและคนที่ติดต่อด้วย ประกอบกับการที่หลิงได้ติดต่อกับเพื่อนกลุ่มเดียวกันที่แปลงเพศแล้ว หลิงจึงมีความรู้สึกได้ว่า ถึงเวลาแล้วที่ควรจะให้ตนเองเป็นผู้หญิงจริง ๆ เพราะหลิงมักจะรู้สึกเสมอว่าการมีอวัยวะเพศชายไม่เหมาะสมกับตนเอง และขณะนี้ ก็สามารถใช้ชีวิตในฐานะผู้หญิงคนหนึ่งได้

มุก : มุกมีความพร้อมที่จะใช้ชีวิตแบบผู้หญิง ด้วยความรู้สึกที่ว่าภายนอกตนเองไม่ได้มีอะไรแตกต่างจากผู้หญิงคนอื่นแล้ว มุกจึงได้ตัดสินใจแปลงเพศเพื่อที่จะได้เหมือนผู้หญิงจริงๆ

นัท : นัทได้ใส่ชุดนิสิตหญิงไปเรียนได้ไม่นาน และเมื่อเห็นว่าไม่ได้รับการต่อต้านจากเพื่อน ๆ ที่มหาวิทยาลัย นัทจึงเริ่มคิดว่าตนเองสมควรที่จะผ่าตัดแปลงเพศเพื่อเป็นผู้หญิงที่สมบูรณ์แบบได้แล้ว และเห็นว่าเพื่อน ๆ กลุ่มที่เป็นกะเทยเหมือนกันแปลงเพศไปแล้วหลายคน หลังจากแปลงเพศแล้วนัทมีความมั่นใจมากขึ้น และเริ่มคบกับผู้ชายแบบแฟน แต่ก็คบได้ไม่นานก็เลิก สำหรับการทำงานนัทก็มีความตั้งใจที่จะทำงานในลักษณะที่เป็นงานของผู้หญิง ได้ใส่ชุดผู้หญิงไปทำงาน

การกรณีศึกษาทั้ง 5 ราย พบว่าพวกเขาทุกคนได้เริ่มใช้ชีวิตในลักษณะของผู้หญิงมาระยะหนึ่งแล้ว และได้มีการแสดงพฤติกรรมเป็นผู้หญิงอย่างเต็มตัวทั้งด้านกริยาท่าทาง คำพูด และการแต่งกาย ซึ่งก็ได้รับการยอมรับจากคนรอบข้างด้วยดี จึงทำให้พวกเขามีความมั่นใจที่จะดำเนินชีวิตในแบบของผู้หญิงอย่างแท้จริง โดยสำรวจความต้องการของตนเองว่าสำหรับการเป็นกะเทยของตนเองนั้น จะหยุดอยู่ที่การเป็นกะเทยแต่งหญิงอย่างเดียว หรือไม่ก็วข้องกับสรีระทางร่างกาย หรือมีความต้องการที่จะดำรงชีวิตอย่างผู้หญิงแบบที่มีทุกส่วนในร่างกายเหมือนผู้หญิงจริงๆ ซึ่งจะมีชายแปลงเพศบางคนกล่าวถึงการตัดสินใจของพวกเขาว่า

“เราคิดมาตลอดว่าเราก็คงมาผิดเพศใจเป็นผู้หญิงแต่ร่างกายเป็นผู้ชาย เวลาเห็นของตัวเองที่รู้สึกมันไม่น่ามาอยู่บนตัวเราเลย ใจก็ไม่ได้ใจเอาไว้เฉยๆเฉยๆ เราชอบใส่กางเกงรัดๆ ด้วยให้มันเล็กจะได้ดูเรียบร้อยเหมือนของผู้หญิง รัดไว้นานตอนหลังๆเริ่มเจ็บตึ๊กๆ จะให้ใช้เหมือนผู้ชายไม่ได้แล้วเลยคิดว่าตัดทิ้งเลยดีกว่า เราต้องการเป็นผู้หญิงอยู่แล้วด้วย ก่อนแปลงเพศคุยกับเพื่อนหลายๆคน บางคนก็สนับสนุน บางคนก็ไม่สนับสนุน ส่วนใหญ่จะสนับสนุนมากกว่าพวกที่ไม่สนับสนุนมักจะกลัวอันตราย เพราะเค้าเคยมีเพื่อนแปลงเพศแล้วตอนหลังเหมือนจะเป็นโรคประสาทก็เลยกลัวว่าเราจะเป็นด้วย แต่เราไม่กลัวหรอกเพราะเราคิดว่าพวกที่แปลงเพศแล้วเป็นโรคประสาทเป็นเพราะเคยใช้ฮอร์โมนของผู้ชาย รู้ว่าความต้องการเป็นยังไงเลยทำใจไม่ได้ ต้อง

ไปเลย ไม่เหมือนเราไม่เคยใช้ไม่รู้เรื่องอะไรไม่มีความรู้สึก เป็นฝ่ายรับเป็นผู้หญิงมาตลอดอยู่แล้ว ยิ่งแปลงเพศยิ่งดีเราเองจะได้ไม่อายุเวลาจะมีอะไรกับผู้ชาย”

“ตอนนี้ดูภายนอกเราก็เหมือนผู้หญิงที่สุดแล้ว แต่งหน้าแต่งตัวเหมือนสาวออฟฟิศทั่วไปและเราก็ไม่เคยมีแฟนมาก่อนถ้าจะมีแฟนก็อยากให้เค้าคบกับเราอย่างผู้หญิงคนหนึ่ง เราอยากเตรียมตัวให้พร้อมก่อนมากกว่า ที่ผ่านมาก็ไม่กล้ามีอะไรกับผู้ชายก็เพราะกลัวว่าเค้าจะเห็นของเรานี้แหละ อายุด้วยน่าจะเป็นผู้หญิงทำไมเป็นอย่างนี้เสียความรู้สึกหมด เลบตั้งใจไว้ว่าแปลงเพศเมื่อไรถึงจะยอมมีอะไรกับผู้ชายและก็อยากได้คนที่รักเราจริง จะมีชีวิตร่วมกับเราด้วย”

จะเห็นว่าโลกทัศน์ของพวกเขาในช่วงนี้เป็นมุมมองตนเองว่า ตนเองควรที่จะเป็นผู้หญิงจริงๆ ได้แล้ว เพื่อความสมบูรณ์ในการใช้ชีวิตแบบผู้หญิง ส่วนหนึ่งพวกเขาคิดว่าเป็นการเตรียมพร้อมในการเริ่มชีวิตใหม่แบบผู้หญิง ที่ต้องมีคู่เป็นผู้ชาย ซึ่งขณะนี้พวกเขาคิดว่าการเป็นกะเทยแปลงเพศ จะได้รับการยอมรับไปจากสังคมมากขึ้น เพราะการได้รับแรงสนับสนุนจากคนรอบข้างที่ช่วยส่งเสริมให้พวกเขามีความมั่นใจในความเหมือนผู้หญิงของตนเองในทุก ๆ ส่วน ซึ่งทำให้พวกเขามีความรู้สึกที่ดีที่จะใช้ชีวิตในฐานะของกะเทยแปลงเพศต่อไป และที่สำคัญคือ เมื่อมาถึงขั้นนี้แล้ว พวกเขาจะเริ่มหันกลับไปนิยามตนเองใหม่ เริ่มไม่ยอมรับว่าตนเองเป็นรักร่วมเพศ แต่จะมองว่าตนเองเป็นเสมือนผู้หญิงคนหนึ่ง หรืออย่างมากก็ยอมรับว่าเป็นกะเทยเพราะในความรู้สึกของพวกเขา กะเทยคือการเป็นหญิงในร่างชาย จึงควรจะมีบทบาทเป็นผู้หญิง มีพฤติกรรม ความคิด ความรู้สึกเหมือนผู้หญิง ซึ่งแตกต่างกับผู้ชายรักร่วมเพศทั่วไปที่มีบทบาทเป็นผู้ชายเพียงแต่ชอบในเพศเดียวกัน พวกเขาจึงคิดเสมอว่าตนเองเกิดผิดเพศ การผ่าตัดแปลงเพศให้เหมาะสมกับจิตใจเป็นสิ่งที่ถูกต้องแล้ว ซึ่งในทางการแพทย์อาจให้ความเห็นว่าพวกเขาเป็น โรคชนิดหนึ่งที่มีความต้องการแปลงเพศ (Transsexualism) ผู้เป็นโรคชนิดนี้มักจะไม่มีความพอใจในเพศของตนเอง ชอบแสดงบทบาท มีพฤติกรรมแบบเพศตรงข้าม ต้องการความรักจากเพศตรงข้ามแบบชายรักหญิงไม่ใช่แบบรักร่วมเพศ วิธีการรักษาผู้เป็นโรคนี้จึงทำได้โดยเปลี่ยนร่างกายให้เป็นไปตามจิตใจหรือการผ่าตัดแปลงเพศ ซึ่งเป็นสิ่งที่สามารถทำได้ง่ายกว่าเปลี่ยนจิตใจให้เป็นไปตามร่างกาย

ในการศึกษาประวัติชีวิตของชายแปลงเพศทั้ง 5 กรณี พบว่าพวกเขามีกริยาอาการ ความคิด ทศนคติเป็นผู้หญิง จึงเป็นไปได้ว่าเป็นเพราะพวกเขามีอาการของโรคหลงเพศหรือการมีความต้องการแปลงเพศ ทำให้พวกเขามีความเชื่อมั่นว่าตนเองเป็นผู้หญิง และต้องการผ่าตัดแปลงเพศเพื่อให้เป็นผู้หญิงอย่างสมบูรณ์ ถึงแม้ว่ามีครอบครัวของชายแปลงเพศบางคนได้พยายามที่จะพาพวกเขาไปพบจิตแพทย์ แต่พวกเขาก็ได้ปฏิเสธ เพราะพวกเขาให้เหตุผลว่าเป็นสิ่งไม่มีประโยชน์ ไม่จำเป็น ไม่สามารถทำให้หายได้ ตนเองไม่ได้มีความผิดปกติที่จิตใจแต่อย่างใด เพียงแต่เกิดมามีเพศไม่ถูกต้อง แต่ก็มีชายแปลงเพศบางคนได้ไปพบจิตแพทย์และจิตแพทย์ก็ให้ความเห็นว่าความรู้สึกของพวกเขาคือสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ สิ่งที่จะทำได้ก็คือต้องปล่อยให้เป็นไปตามธรรมชาติ จึงทำให้พวกเขาแสดงออกในบทบาทของเพศหญิงอย่างเต็มที่และ ไม่มีความขัดแย้งในบทบาททางเพศของตน

แบบแผนที่พวกเขาพัฒนาและยอมรับตนเองว่าเป็นกะเทยนั้นจะมีลักษณะคล้ายคลึงกัน และไม่มีปัญหาในเรื่องการไม่ยอมรับ อาจเป็นผลเนื่องมาจากการที่พวกเขามีลักษณะทางครอบครัว สถานภาพทางเศรษฐกิจสังคมไม่แตกต่างกันมากนัก คือส่วนใหญ่จะเป็นครอบครัวชนชั้นกลาง และมีลักษณะความสัมพันธ์ในครอบครัวที่ดี มีการพูดคุย โดยเฉพาะความสัมพันธ์ที่ดีกับทางมารดาและพี่สาวน้องสาว ซึ่งมีความเข้าใจ ยอมรับที่พวกเขาจะมีพฤติกรรมแบบผู้หญิงได้มากกว่าทางบิดา หรือพี่ชายน้องชาย จึงทำให้พวกเขากล้าแสดงออกในบทบาทของผู้หญิงได้อย่างเต็มที่ จนกระทั่งตัดสินใจแปลงเพศ

แม้ว่าหลังจากผ่าตัดแปลงเพศพวกเขาจะมีความต้องการให้สังคมยอมรับพวกเขาเป็นผู้หญิง แต่ก็สามารถทำได้เพียงการยอมรับโดยพฤตินัยเท่านั้น สำหรับทางนิตินัยยังไม่สามารถทำได้เพราะโดยสถานะทางกฎหมายไทยแล้ว พวกเขาจะยังไม่ได้ถูกรับรองสิทธิให้เปลี่ยนแปลงเพศที่ถือกำเนิดมา ด้วยเหตุผลที่ว่าหญิงหมายถึงความถึงคนที่ออกลูกได้ (ศักดิ์ สนองชาติ, 2530:113) ยกเว้นแต่จะเป็นเด็กที่เกิดมาอวัยวะเพศไม่ชัดเจนว่าเป็นเพศหนึ่งเพศใด และผู้แจ้งไม่อาจตัดสินใจเป็นหญิงหรือชาย จะแจ้งว่าไม่ทราบเพศหรือกะเทยก็ไม่ได้ เพราะตามแบบพิมพ์สุติบัตรในช่องเพศมิให้แจ้งแต่เพียงหญิงหรือชายเท่านั้น ดังนั้นผู้แจ้งเกิดจึงต้องแจ้งเป็นหญิงหรือชายไปก่อนเมื่อได้ปรึกษาแพทย์และแพทย์ได้แก้ไขกำหนดเพศให้แล้ว หากไม่ตรงกับเพศที่ได้แจ้งไว้อาจขอ

แก้ไข เปลี่ยนแปลงได้ (วิฑูรย์ อึ้งประพันธ์, 2516:136) ตามมาตรา 22 แห่งพระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร พ.ศ.2449 แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 234 ข้อ 7 ที่บัญญัติว่า “ทะเบียนคนเกิด ทะเบียนคนตายหรือสุติบัตรและมรณบัตร ซึ่งให้ลงทะเบียนแล้ว จะแก้ไข เปลี่ยนแปลงได้สามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง” (จักรพันธ์ สอนสุภาพ, 2533:52)

กะเทยในไทยส่วนใหญ่มักจะไม่ค่อยเรียกร้องสิทธิ ขอเพียงให้มีอิสระเสรี มีเสรีภาพที่จะเลือกวิถีชีวิตและวิธีการทางเพศที่ตนพอใจ ใครจะพูดจะวิจารณ์อย่างไรก็ไม่ค่อยถือสา (ศักดิ์ สอนงชาติ, 2530:115) เนื่องจากกฎหมายไทยยังไม่รับรองในเรื่องของการผ่าตัดแปลงเพศ และถึงแม้จะมีการร้องขอใช้สิทธิในเพศหญิงหลังจากการผ่าตัดแปลงเพศแล้วก็ไม่เป็นผลดังที่ได้มีผู้กระทำมาแล้ว ตามคำพิพากษาฎีกาที่ 157/2524 ว่า “เพศของบุคคลธรรมดาตามกฎหมายรับรองและถือเอาตามกำเนิด.....ผู้ร้องเป็นชายรับการผ่าตัดเปลี่ยนแปลงอวัยวะเพศ.....ไม่มีกฎหมายให้ผู้ร้องขอเปลี่ยนแปลงเพศโดยใช้สิทธิทางศาล” (จักรพันธ์ สอนสุภาพ, 2533:26) ซึ่งต่างกับในบางประเทศ เช่น ที่ประเทศสหรัฐอเมริกา เพราะได้มีกะเทยชาวไทยคนหนึ่งไปผ่าตัดแปลงเพศที่นั่น และสามารถเปลี่ยนสถานภาพเป็นหญิง สามารถแต่งงาน จัดทะเบียนสมรสกับผู้ชายได้และได้รับสิทธิเหมือนผู้หญิงทุกประการ ชายแปลงเพศที่ได้ศึกษานี้ก็เช่นกัน แม้พวกเขาจะรู้ว่า ไม่ว่าจะเปลี่ยนแปลงอย่างไร เหมือนผู้หญิงมากขนาดไหน ก็ไม่สามารถทำให้พวกเขาได้รับสิทธิเท่าเทียมกับผู้หญิงจริงได้ สิ่งที่เขาทำได้ก็เพียงเพื่อสนองความรู้สึก ความสุขส่วนตัว ในการที่จะช่วยเพิ่มความมั่นใจให้พวกเขาเล็งความสัมพันธ์กับคนรัก หรือบุคคลอื่น ๆ ในสังคม ดังนั้น พวกเขาจึงให้ความสำคัญกับความรู้สึกของตนเอง และครอบข้างที่ใกล้ชิดว่ามีการยอมรับในความเป็นกะเทย เป็นชายแปลงเพศของพวกเขาได้ จึงทำให้พวกเขาไม่เกิดความรู้สึกผิดมีความกล้าที่จะเปลี่ยนแปลงเพศของตนเองและมั่นใจว่าจะสามารถดำรงชีวิตแบบผู้หญิงได้อย่างมีความสุข

ซึ่งในการศึกษาประวัติชีวิตของชายแปลงเพศในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาว่าในกระบวนการที่นำไปสู่การบ่งชี้ลักษณะทางเพศ การนิยามความหมาย และการยอมรับตนเอง มีภาวะเงื่อนไขทางสังคมและประสบการณ์สำคัญใดบ้าง ที่มีอิทธิพลต่อการเปิดเผยตัวตนถึงขั้น

ทัศนคติใจแปลงเพศ และเมื่อแปลงเพศแล้ว พวกเขามีการปรับตัวและมีลักษณะการดำเนินชีวิตในสังคมอย่างไร จากผลของการศึกษาสามารถสรุปได้ดังนี้

1. การปฏิสังสรรค์และความสัมพันธ์ทางสังคมระหว่างชายผู้รักร่วมเพศด้วยกัน ทำให้เกิดวัฒนธรรมย่อย ซึ่งมีผลต่อการเปิดเผยตัวและแปลงเพศของกลุ่มชายรักร่วมเพศ

ในการศึกษานี้พบว่า สิ่งที่มีอิทธิพลต่อการเป็นชายรักร่วมเพศที่ต้องการแปลงเพศหรือกะเทย คือบุคคลรอบตัวพวกเขาเองเป็นสำคัญ โดยเฉพาะกลุ่มคนที่มีแนวโน้มพฤติกรรมในการเป็นชายรักร่วมเพศที่ต้องการแปลงเพศหรือกะเทย เนื่องจากพวกเขาได้มีการปฏิสังสรรค์อยู่ในกลุ่มนี้เป็นประจำ และในการปฏิสังสรรค์นั้นพวกเขาได้สร้างสิ่งที่เป็นลักษณะเฉพาะของกลุ่มหรือวัฒนธรรมย่อยของพวกเขาไว้ เช่น การแสดงออกทางกริยาท่าทาง การแต่งตัว ภาษากำพูด หรือแม้แต่ลักษณะการพูด ซึ่งเป็นสิ่งที่แยกพวกเขาออกจากกลุ่มสังคมใหญ่อย่างชัดเจน เมื่อพวกเขาอยู่ในโลกของพวกเขาเองแล้ว พวกเขาจะรู้สึกอบอุ่นใจ มีพวกพ้อง จึงเป็นการช่วยเพิ่มความมั่นใจและปกป้องพวกเขาจากการถูกปฏิบัติจากคนอื่น ๆ ในสังคมภายนอก และจากการที่พวกเขาได้รับการยอมรับจากคนในกลุ่มเดียวกันนี้เอง จึงทำให้พวกเขามีความกล้า มั่นใจที่จะแสดงออกในความเป็นกะเทยของตนเองและเปิดเผยตัวต่อสังคมทั่วไป

2. ปัจจัยที่มีผลต่อการเปิดเผยตัวและแปลงเพศ คือ การยอมรับของสังคม การถูกประหัตประหารจากคนรอบข้าง การให้ความหมายในเรื่องความสัมพันธ์ ชายและหญิง ชายและชาย โลกทัศน์เรื่องความสัมพันธ์ระหว่าง ชายและหญิง ชายและชาย

ปัจจัยที่ทำให้เกิดการเปิดเผยตัวของชายรักร่วมเพศที่ต้องการแปลงเพศหรือกะเทย นอกจากจะมาจากการได้รับการยอมรับจากกลุ่มที่เป็นชายรักร่วมเพศด้วยกันแล้วจะเห็นว่าพวกเขายังได้รับการยอมรับจากคนรอบข้างที่พวกเขาได้มีการปฏิสังสรรค์ด้วย เช่น เพื่อนที่โรงเรียน ครู อาจารย์ เป็นต้น หรือแม้แต่คนภายนอกก็ไม่ได้มีอิทธิพลต่อต้านในพฤติกรรมของพวกเขาอย่างเปิดเผย ทำให้พวกเขาคิดว่าพฤติกรรมในการเป็นกะเทยของตนเองนั้นเป็นสิ่งที่ถูกต้องแล้ว พวกเขาจึงยอมรับและประหัตประหารตนเองว่าเป็นกะเทย หรือชายรักร่วมเพศที่ต้องการแปลงเพศต่อไป

เนื่องจากพวกเขาได้ให้นิยามตนเองว่าเป็นชายรักร่วมเพศที่ต้องการแปลงเพศ จึงทำให้พวกเขามองบทบาทของตนเองว่าควรมีพฤติกรรมแบบผู้หญิง โดยเริ่มจากการใช้ของผู้หญิง

แต่งงานแล้วแล้ว ตัว เลียนแบบบุคลิกลักษณะของผู้หญิง หรือแม้แต่บทบาททางเพศ ก็ควรจะมียุทธศาสตร์เป็นของตัวเอง โดยการยอมรับในการมีความสัมพันธ์กับเพศชายเท่านั้น ซึ่งเป็นการยอมรับนิยามจากโลกทัศน์ของพวกเขา ที่มองตนเองว่าเป็นหญิงที่เกิดมาในร่างชาย จึงเป็นความถูกต้องเหมาะสมแล้วที่ตนเองจะต้องมีบทบาทเป็นผู้หญิง มีความสัมพันธ์กับผู้ชาย และควรที่จะจัดการตนเองให้เป็นผู้หญิงที่สุด โดยการเข้ารับการผ่าตัดแปลงเพศ เพื่อเตรียมพร้อมในการมีคู่ครองเป็นผู้ชายเช่นเดียวกับผู้หญิงทั่วไป